

ZO ZIEK AS 'N HOND

(Der kerngesunde kranke)

Bliedspul in drie bedrieven

vrij naor Molière

door

PETER PFLUG

Bewarkt en overzet in algemien dialect

deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZO ZIEK AS 'N HOND – DER KERNGESUNDE KRANKE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER PFLUG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geert Broekman - metselaar in ruste

Ginie - zijn oudste dochter

Ilse - zijn jongste dochter (schoolgaand, kan indien nodig qua leeftijd ook avondstudie volgen)

Lena Goozefoort - zijn huishoudster

Vrouw Braam - weduwe en buurvrouw

Douwe Westerveld – bekwame dokter/elektricien

Santing – notaris (m/v)

Harrie - elektricien

Donker – oplichter (m/v)

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant, overwegend vooraan, een deur die voert naar het balkon en het slaapvertrek van Broekman. In de rechter korte kant, eveneens overwegend vooraan, een deur, waardoor men achterom binnenkomt en waarvan hoofdzakelijk gebruik gemaakt wordt door mevrouw Braam. In de brede achterwand een open doorgang. Links voert die naar de overige vertrekken in het huis, rechts naar de voordeur. Tegen de achterwand een kast. Centraal op de toneel een leunstoel, daarnaast een tafeltje, waarop medicijnflesjes, doosjes met pillen, lepel, karaf met water en een glas. Verder 'n geopend etui met bril, 'n handspiegel en 'n tafelbel. Direct in de nabijheid daarvan een klein eenpersoons zitmeubel, desnoods voetenbankje, waarop steeds een krant en een hoop paperassen.

Tegen het tafeltje staat een wandelstok, met vanonder een gummidop. Van het plafond af hangt aan een kabelt een elektrische belknop. Het een en ander allemaal zo ingericht, dat alles binnen handbereik van de zieke is.

EERSTE BEDRIJF

Geert zit in ochtendjas, waaronder pyama, en met pantoffels aan, in de leunstoel, met een deken over z'n knieën. Op schoot heeft hij 'n dik boek en als het spel begint, heeft hij in de linkerhand een lepel en in de rechter een medicijnflesje. De houding van de linkerhand is merkwaardig verkramp, later blijkt, dat hij een thermometer onder z'n linker oksel klemt, hij telt de druppels uit 't flesje af.

GEERT:... drie, vier, vief, zesse, zeuven, acht, negen, tiene. (*stokt*) Of moeten 't ter nou viefien.. . (*het flesje voor z'n ogen houdend*) Dat moet ter toch op staon! Alweer zo klein schreven, daj 't niet lezen kunt! Ik moet de brille der bij op hebben! (*zet flesje op tafel, haalt met rechterhand bril uit geopend etui, zet hem op, angstvallig lepel in het oog houdend, tast naar flesje, beroerd echter het etui, geïrriteerd*) Verrekte rot ding... (*gooit 't van zich af, morst daarbij de druppels*) mien druppels! (*woedend*) Alles moej hier ok zölf doen. Gien iene die zich ok maor 'n beetie um je wil bekommeren. Twei dochters, en gien van beide kek naor de zieke va om. De huusholdster, 'n portret dat je gewoon lat verrekken en... (*even stil*) 'n echtgenote, die overleden is. En ik moet maor zien hoe ik met alles klaor kom... (*neemt flesje, leest etiket*) Ieder uur tien druppels. Dus toch. (*telt weer druppels op de lepel af*) Ien, twei, drie... en? Leeg! Nou krieg ik mien druppels niet op tied, umdat dat mens vergeten is um op tied naor de apotheek te gaon! Die gooi ik ter uut! Vandaag nog! Tien druppels, die het verschil kunnen maoken tussen leven en dood! (*drukt, de lepel horizontaal houdend, op de drukker van de elektrische bel, geen geluid*) Nog altied kapot! Ze hef niet iens de elektricien waarschouwd! (*neemt handbel, klingelt woedend, niemand roert zich*) Komp niet. Der komp gien iene! Ze laoten mij hier gewoon dood gaon as 'n aole blinde hond... Maor goed... drie druppels bent nog altied beter as niks... (*proeft na pakt vervolgens de handspiegel, steekt tong uit, bekijkt die aandachtig*) Altied nog beslaogen? Nee, eigenlieks mooi rood... maor die scheurties, allemaol scheurties! Verschrikkelijk, die scheurties... ik zol toch niks an mien tonge hebben?! (*bladert opgewonden achterin 't boek*) les eem kieken... o... p... q... reukzin, rugklachten, spataderen, spierpijn... aha, hier de T.. . tandbederf, tering, tong! Bladziede 478.. . (*bladert terug, leest*) De tong. Het bij dier en mens vlakke, van voren spitse en van achteren brede.. . (*neemt spiegel en controleert*) Van veuren spits... van achter bried... Klopt! (*vol bewondering*) Wat in dat boek stiet, klopt hielemaol! (*leest verder*) van slijmhuud overtrokken spierorgaan, dat beweeglijk op de

bodem van de mondholte ligt... *(probeert)* Jao, jao, beweeglijk! Altied nog beweeglijk! *(leest)* De tongrug heeft bij gezonde mensen een bleekrode kleur! *(kijkt in spiegel)* Bleekrood, juist! Maor toch ben ik ziek! *(weer lezend)* Hier kiek, hier hej 't al! Tongontsteking! Messchien heb ik wel tongontsteking! Daorum al die scheurties! *(leest opgewonden)* Op de tongrug, en ook in de rest van de mond, verschijnen hoogrode onregelmatig gevormde vlekken en stippen... *(controleert in spiegel)* Nee, gelukkig gien vlekken en stippen. Niks te zien! Maor ik heb 't jao ok niet an de tonge. Ik heb 't vast en zeker an de nieren... *(geschrokken)* Potverdikkemij, hielemaol vergeten: mien temperatuur! As ik 's morgens vrog um elf uur temperatuur heb, ben ik verloren. *(haalt thermometer uit oksel, leest af)* 37,2. Jao, jao, komma twei! En wie wet of dat ding wel goed functioneert... Maor ik heb 't an de nieren! Ik weet 't zeker, ik heb 't an de nieren. *(slaat boek open, daar waar 'n boekenlegger ligt, leest)* Elke nierziekte verandert de hele lichamelijke huishouding! *(ontzet)* Dat is 't! De hiele lichaamelijke huushouding finaol naor de ratsmodee! Mensen nog an toe! *(leest)* Zij komt tot uiting in hoofdpijn... heb ik... in slapheid... jao, jao, heb ik. Oe, ik ben zo slap! Bleekheid... *(kijkt in spiegel)* Nee, bleek ben ik niet, integendiel, hoogrood! Allemachtig, bloedandrang in de kop! Mien pols... waar is die dan... hier... *(voelt)* hij raost en raost! Mien hart... 't bonst tot in mien oren. .. Kolde umslaogen... kolde omslaogen op mien kop, op mien hart... bloedzoegers achter de oren, bloedzoegers... en ze laoten mij allent! *(belt woest met de handbel)* Gien iene heurt mij, gien iene! *(belt niet meer, maar schreeuwt)* Klingelingeling! Klingelingeling! Ginie! Ilse! Lena! Klingelingeling! Och, och, ik arme zieke! Jao heur, ze laoten mij gewoon kreperen! Klingelingeling!

LENA: *(achter toneel)* Ik kom al, ik kom al... *(op van midden links)* Kiek maor, ik ben der jao al..

GEERT: Nou ben jij der pas, jao.

LENA: Ik ben achter de aosem, zo heb ik mij haost. En ok nog mien kop stoten en dat döt zeer, oh, oh... messchien is 't wel harsenschudding! Zuuk maor eem op in dat dikke boek wat ik daor tegen doen moet.

GEERT: Ik zal je...

LENA: Jij denkt altied dat jij de ienige zieke op de wereld bent, maor der bent ok nog genug anderen die lieden.

GEERT: Ik heb mij hier hees zitten te schrouwen.

LENA: *(voelt opeens niets meer, heel gewoon)* En ik heb mij 'n gat in de kop stoten, dus staon we liek.

GEERT: Je hebt hielemaol gien gat in de kop.

LENA: En jij bent hielemaol niet ziek.

GEERT: Jij...Jij...!

LENA: Jao, jao, schrouw maor: "Ik gooi je der uut!" Dat heur ik toch iedere dag. Maor ik ben der nog altied, of niet dan soms? Maor schrouw maor gerust, dat lucht op. En ondanks alles, blief ik toch! Dat heb ik beloofd an 'n lieve goeje vrouw, die nou dood is.

GEERT: *(is geraakt, zoekt nieuw onderwerp)* Waor is Ilse?

LENA: Ilse? Waor zol die nou wezen?

GEERT: *(buiten zichzelf)* Waor is ze?

LENA: Zoals elke veur de middag naor schoeel.

GEERT: En Ginie?

LENA: Ginie is naor heur vioolles op 't conservatorium, dat weej toch wel.

GEERT: Aha. Maor jij gaot niet naor schoel en niet naor 't conservatorium en jij was ter net zo min toen ik reup! Jij leup te lanterfantent!

LENA: Dat is niet waor, ik..

GEERT: Jij laot mij hier moederziel allent!

LENA: Ik eh...

GEERT: Jij laot mij hier starven!

LENA: Nou, tot nou toe bej aans nog taomelijk monter.

GEERT: *(terugzakkend)* Ziek ben ik, doodziek!

LENA: As alle zieken zo gezond waren as ie, konden de dokters wel naor 't arbeidsbureau.

GEERT: De dokters? De dokters hebben mij opgeven!

LENA: Die hebben 't inderdaod opgeven joe te behandelen, umdat jij zo gezond bent as 'n vis.

GEERT: Gezond? Ik kan niet meer allent opstaon, ik moet mij laoten helpen. Ik kan allent nog maor moeizaom met 'n stok lopen. Ik moet mij laoten leiden as 'n klein kind! Dat nuum jij gezond?

LENA: Schei toch uut! Toen ie nog iedere dag naor de bouwplaots gungen, um joen metselaors achter de voddent te zitten, in weer en wind, altied maor weer de ledder op tot de vierde en vijfde verdieping, toen mankeerde jij niks. Maor nou jij renteniert, umdat jij met de verkoop van joen huuzen zo veul geld hebt verdiend dat je der niet goed van wordt...

GEERT: Lena!

LENA: Vanaf die tied, doe jij joen uuterste best joe in te beelden daj ziek bent.

GEERT: O zo. Dus dat ik niet meer zelfstandig kan opstaon, maok ik mij zölf wies. En ok dat ik haost niet meer kan lopen. Mens, ze hebben mij opgeven!

LENA: As de professor joe toch zölf zeg, dat hij niks kan vinden!

GEERT: De professor! De professor! Hij hef tegen mij schrouwd as 'n ongelikte beere! Jij moet je ies nao laoten kieken, zee hij.

LENA: Jao, logies, liekt mij. Jij hebt hum verweten, dat hij messchien verstand haar van eksterogen, maor dat dat dan ok alles was! Jij maakt toch ok ieder en iene knettergek met je ziekte! En jij bent gewoon kerngezond!

GEERT: (*jammerend*) Lena! Niet meer allent op kunnen staon, je laoten leiden as 'n kind, dat is toch verschrikkelijk! Met mij löp 't ten einde. Maor dat is jao precies wat jullie willen. Kreperen moet ik, as 'n blinde hond! Daorum laoten jullie mij ok allemaol allent.

LENA: Dat is niet waor, dat weej zölf ok wel. Ilse is naor schoele en Ginie naor 't conservatorium. Bovendien zal ze der wel zo an kommen. En ik heb toch ok genug te doen.

GEERT: Lena, denk an mien arme vrouw. Op heur sterfbed heb jij heur beloofd veur mij te zullen zorgen.

LENA: Dat is niet waor.

GEERT: Lena!

LENA: As 't um de waarheid giet, ben ik hiel precies.

GEERT: Jij hebt mien arme vrouw dus niks beloofd?

LENA: Jij bent 'n meester in 't verdraaien van woorden.

GEERT: Jij hebt 't heur dus wél beloofd!

LENA: Heb ik niet!

GEERT: Zo net heb jij 't toe geven.

LENA: Ik heb joen arme vrouw beloofd...

GEERT: Dus toch! Dat is mij genug.

LENA:... veur Ilse en Ginie te zullen zorgen as 'n moeder. Over joe hef ze met gien woord rept. Ze wus wel dat jij je best zölf zol kunnen redden, en niks te kort zol kommen.

GEERT: Jij hebt niet iens de elektricien besteld. De belle is nog altied kapot.

LENA: Jij weet toch zölf wel hoe lange 't tegenwoordig duurt veurdat zo iene eindelijk ies op komp daogen. En bovendien hef Ginie joe toch die handbelle gebracht. Daormet maak jij lawaai genug. Wat moej dan nog met 'n elektriese belle?

GEERT: En jij hebt mij ok mien druppels niet bracht.

LENA: Wat veur druppels?

GEERT: (*toont leeg flesje*) Hier, leeg.

LENA: (*wijst op tafeltje*) Daor staon der genug die nog halfvol bent, neem die eerst maor ies.

GEERT: Jullie komen der nog wel achter, jullie allemaol! Ik word weer gezond! Ok zunder dokter! Hier komt geen arts meer in huus! As nog

iene van die omhoog vallen diknekken 't durft te waogen hier hen te kommen, gooi ik hum der eigenhandig uut. Ik genees mij zölf! Vrouw Braom, die heeft teminnen nog hart veur mij. Met 't boek, dat ze mij bracht hef, genees ik me zölf. Hier, *Wees uw eigen arts*. Moej ies kieken, 1024 paginao's! Daor stiet alles in.

LENA: Dat boek jao, daor zat jij nou net um verlegen. As 'n gezond mens dat hielemaal deur nemp, wordt e in iene klap ziek.

GEERT: *(tot de van midden rechts opkomende Ginie!)* Ginie!

GINIE: Goeje morgen va! *(kusje op z'n wang)* En, hoe giet 't vandaag?

GEERT: Slecht. Hiel slecht, net zo as aans. Vreselijke uren heb ik achter de rugge Hielemaal allent was ik. Waor kom jij vot?

GINIE: Van 't conservatorium.

GEERT: Ginie, dit kan zo niet langer. Ik moet met je praoten.

GINIE: Nou, zeg maor op. Wat hej op je lever?

GEERT: Niet nou. Eerst moet ik weer op aosem komen. Breng mij naor 't balkon. Ik moet mien longen deur luchten. Ik moet reservelucht bij tanken. Stiet allemaal in dit boek hier. *(Lena en Ginie grijpen hem onder zijn armen, trekken hem langzaam omhoog, terwijl hij kreunt en steunt)* 'n Wrak ben ik, 'n menselijk wrak... mien stok! *(Ginie geeft stok, beiden leiden hem naar deur links)* De belle! *(Ginie grijpt bel, stopt die in de zak van zijn ochtendjas, alle drie af)*

BRAAM: *(na kort klopje op via deur rechts, rond loerend, luistert gespannen, dan vlug naar het zitbankje met papieren, doorzoekt alles)* Nog niks, hielemaal niks... die aftandse aole zeverzak. *(hoort gerucht achter deur links, weer vliegensvlug af via deur rechts)*

LENA: *(met Ginie op van links)* Zo lange hij aosemt, hebben wij teminnen rust.

GINIE: *(onzeker)* Wat zol va met mij te bespreken hebben?

LENA: Wie wet, wat hij nou weer veur onzin uut dacht hef.

GINIE: Der zal oes toch gien iene zien hebben? En wij bent toch al zo voorzichtig, Douwe en ik. En Ilse zeg gien woord, dat weet ik zeker. Maor je kunt uiteindeliëks ok niet overal op bedacht wezen. En 't is toch ok diep treurig dat 't allemaal zo stiekem moet gaon. Wij doen toch niks verkeerds!

LENA: Zeker weten van niet.

GINIE: Nou dan! Wij hollen echt van mekaare! En ik kan mij niet veur stellen dat ik nog zunder Douwe zol kunnen leven.

LENA: Tegen die ziekte bestaat maor íéne medizien: trouwen.

GINIE: Lena, as va der achter komp dat Douwe dokter is, dan... dan,..

LENA: Dan ontarft hij je en gooit je 't huus uit! Jij bent dan van 'm verlost en kunt trouwen. Wat wil je nog meer?

GINIE: Dat kan ik va niet an doen. Ik wil niet dat wij uut mekaare gaon met ruzie. Hij bedoelt 't toch goed Lena. Hij döt alles veur mij. En wat ik hum ok maor vraog, ik krieg 't van hum.

LENA: Hij hef jao ok geld genug. An zien huuzen hef hij 'n kapitaal verdiend, dus kan hij ok gemakkelijk wat vot geven.

GINIE: Veur mij en Ilse döt e alles. 't Duurste is hum nog niet genug.

LENA: En wat heb jij daor an, as je niet iens toestemming kriegt um te trouwen?

GINIE: (*vertwijfeld*) Ik weet 't! As Douwe maor gien dokter was! Maor hij is 't nou ien maol, 'n hiele goeje zölfs, en as va...

LENA: Ik was al lange vot gaon as ik joe was, wel al duuzend maol.

GINIE: Maor Lena!

LENA: Wat ik je brom. Met 'n koffertie in de hand en 'n afscheidsbriefie op taofel.

GINIE: (*verwijtend*) Uutgerekend nou hij zo ziek is.

LENA: Ach wat! Joen va speult allent maor veur zieke, zodat hij oes naor willekeur kan kommanderen, in warkelijkheid mankeert hum niks!

GINIE: Maor je ziet toch hoe slecht hij der an toe is! (*er wordt heftig gebeld vanuit links*)

LENA: Zo lang hij nog zo hard an de belle trekken kan, is hij nog lang niet dood. (*beiden gehaast af via deur links, meteen weer op, met Geert tussen zich in, brengen hem naar z'n leunstoel en laten hem daarin behoedzaam neer*)

GEERT: Zo, zo, dat hef mij goed daon. Precies zo as 't in dat boek stiet. De longen hebt weer reservelucht. Nou Ginie, (*veegt alle papieren van het zitmeubeltje op de grond*) Gao maor ies eem zitten. Nou praoten wij met mekaare, vader en dochter.

LENA: (*terwijl Ginie plaats neemt*) Nou, nou wat jao officieel.

GEERT: Maok jij maor dat je an je wark komt, jao. (*neemt Ginie's hand*) Ginie, ik ben altied 'n goeje vader veur je west, teminnen, dat heb ik probeerd.

GINIE: Dat is waar va.

GEERT: Ik heb joe en ok je zuster Ilse naor 't lyceum sturd. Jao, jao, ik ben maor 'n aole metselaor, maor ik wil dat jullie 't beter kriegten. En as jij op 't conservatorium klaor bent kun jij nog hogerop, alles wat jij maor wenst.

GINIE: Dat weet ik va, en daor ben ik ok hiel gelukkig met.

GEERT: Gelukkig! Dat is 't! Je ziet van alles, heurt van alles, leest van alles, komt onder de mensen! En op 'n gegeven moment schaom je je veur je aole va. Die hef allent maor legere schoele had. Dat is maor 'n aole metselaar. Dat is niet iene van stand.

GINIE: Maor va!

LENA: Moej hum toch ies heuren!

GEERT: An je wark jij, heb ik toch zegd!

LENA: Eerst moet ik weten wat jij met Ginie van plan bent. Nou zal de duvel toch wel gauw uut de deuze kommen, denk ik.

GINIE: Lena, gao toch asjeblijft!

LENA: Veur mien part. Wat kan mij 't ok schelen. (*demonstratief, stevig hoorbaar stappend af midden links, meteen op haar tenen stiekem weer terug, vol in beeld, achter Geert*)

GEERT: Ginie, zeg ies eerlijk, zul jij je nooit schaomen veur je va?

GINIE: Maor nee va, nooit! Dat zol toch...

GEERT: Dan zul jij mij toch ok nooit verlaoten? Dan blief jij altied bij mij. Beloof mij Ginie, dat je nooit bij mij vot gaat.

GINIE: (*oogcontact met Lena*) Vot gaon? Waorum zol ik dan vot gaon? (*Lena geeft haar bezwerend een teken niets te beloven*)

GEERT: Ginie, beloof mij dat jij nooit zult trouwen. (*Lena duidelijk haar hoofd schuddend dat ze niets mag beloven*)

GINIE: Maor va, hoe kan ik nou zuks wat beloven?

GEERT: Ginie, ik ben ziek, hiel ziek. Lang zal 't niet meer duren, dan kan ik hielemaol niet meer op staon. Kan ik allent nog maor in berre liggen, as 'n aole blinde hond. Gien iene zal zich meer um mij bekommeren.

GINIE: (*gekweld*) Toe nou va!

GEERT: Je moe heb ik moeten begraoven, en nou moet ik mij zölf maor redden. Ginie, zul jij mij nooit in de steek laoten?

GINIE: Nooit va, nooit zal ik joe in de steek laoten. Maor kiek ies...

GEERT: 't Duurt jao niet lange meer Ginie. Van dag tot dag giet 't slechter. Hoe lang nog, en dan... Jij verlaat mij niet! Zo lang ik leef trouw jij niet!

LENA: (*naar voren komend*) Maor dat slat toch nargens op!

GEERT: (*woest*) Ben jij der nou ok nog... jij... loeder daj bent!

LENA: Ja, ik ben er nog, godzijdank! En 'n geluk dat ik er nog ben en die onzin an heurd heb. Aans zol 't arme kind in heur angst ok nog... Zo lang jij leeft zol 't arme kind niet muggen trouwen? Waor hej je verstaand toch?! Jij wordt wel honderd heur, zo gezond as jij bent!

GEERT: Bej je nou eindeliëks stille?

LENA: Nee, ik ben niet stille en ik zal schrouwen tot de pliëtsie komp. En as ze der bent, dan schrouw ik dat ze je op moeten pakken! As 'n vader van zien dochter eist, dat ze niet zal trouwen, dan is dat 'n misdaod!

GEERT: Onbeschaomd, akelig mens, wat denk jij wel niet? Wat durf jij wel niet te zeggen? As dienstmeid bej bij oes kommen, en ok nou as

jij je zölf huushoudster nuumt, ben en blief jij veur mij 'n dienstmeid en verder niks. En jij hebt je brutaole mond te hollen! Wat ik doe en wat Ginie döt, giet je gien snars an!

LENA: Veur mien part ben ik dan maor 'n dienstmeid, maor 'n dienstmeid is niks minder as 'n ander. En ik ben niet van plan mien mond te hollen.

GEERT: Ik ben toch ziek! Oh, ik ben toch zo ziek!

LENA: Maor zeker, *(tikkt met vinger tegen haar hoofd)* Hier boven mankeert 't je!

GEERT: *(z'n stok grijpend in onmachtige woede)* Jij, jij! As ik maor... as ik maor overeinde kun kommen... al zou 't mij duuzend euro kosten, jij zol van mij 'n pak rammel kriegen! Kom toch ies 'n beetie dichterbij!

GINIE: Maor va!

LENA: Gien angst Ginie. De doodzieke is nog veuls te levendig!

GEERT: *(laat z'n stok vallen, zakt in elkaar, steunt)* Hartaanval, hartaanval! Dit is 't einde!

GINIE: *(wil op hem toe)* Va!

LENA: *(trekt haar weg)* Jij komt nou met! Ik laot je niet meer met hum allent! *(Geert blijft steunen)*

GINIE: We kunnen va toch niet zo...

LENA: *(haar meetrekkend, af midden links)* Kom, kom, laot je niks wies maoken!

BRAAM: *(na kort klopje op via deur rechts)* En, hoe giet 't vandaag met oeze arme zieke?

GEERT: Slecht, hiel slecht, vrouw Braom.

BRAAM: Wordt jij weer plaogd deur pien? *(Geert steunt)* Moet de stakker weer lieden? En waor döt 't dan zeer?

GEERT: Overal, overal!

BRAAM: Dat 't altied de besten moet treffen! Zo'n ingoed mens as jij bent; dat heb jij echt niet verdiend. Hoe was de temperatuur vanmorgen?

GEERT: *(met zwakke stem)* 37,2.

BRAAM: Tuttuttut, alweer 37,2. Dan kun jij vanaomd gemakkelijk 41 hebben, en dan kan 't ok zo maor 42 worden. Hej al joen pillen al in nomen?

GEERT: *(mat)* Nee.

BRAAM: Jao zeg, hoe wil jij dan weer gezond worden?

GEERT: *(haast huilend)* Der is jao gien iene die mij ze gef.

BRAAM: Waor bent ze dan? Hier, dizze geleuf ik; drie stuks met waoter. *(giet water uit karaf in glas, geeft pillen, laat hem drinken)*

GEERT: Jij bent de ienige die zich nog um mij bekommert, vrouw Braom.

BRAAM: Maor Geert toch, dat mag jij niet zeggen. Jij hebt toch Ginie die veur je zorgt.

GEERT: (*klagend*) Mien eigen dochter is al net as alle aanderen.

BRAAM: En Lena is toch ok 'n echte steun.

GEERT: Die deugt ok niet! Die gooi ik ter uut!

BRAAM: Maor Geert jij mag je niet opwinden! Dat is slecht veur je hart.

GEERT: As jij der niet was, zol ik al lang krepeerd wezen.

BRAAM: Ik doe wat ik kan en ik doe 't graog. Maor eh, waar heb jij dan mien kussen?

GEERT: (*kijkt om zich heen*) Ik weet niet...

BRAAM: Hier is 't al. (*raapt een kussen van de grond*) Nee, Geert, ik vin 't niet kloppen, zo as ze hier met je umme springt! (*bezig kussen in zijn rug te stoppen*) Heb ik speciaal veur je met nomen. Jij moet 't kussen altied in de rugge hebben, want in de ruggegraot zit alle levenskracht! O nee, en niet iens 'n bankie veur de voeten! Dat hebben joen voeten toch neudeg! Die arme, arme voeties, die zo veul lopen hebt en nou niet meer willen.

GEERT: Ik verzeker joe, vrouw Braom, dat jij gien spiet zult kriegen van alles wat jij veur mij doet.

BRAAM: Maor, Geert toch!

GEERT: Nee nee, ik weet nou waar ik an toe ben. Ilse is nog jong, maor ze zal wel dezölfde kaante op gaon as heur zuster. Dat krieg je der van, as jij alle hoop hebt op je kinder.

BRAAM: Ik denk dat jij jammer genog geliek hebt ok.

GEERT: Mien dochters kriegen heur wettelijk erfdiel, dat kan nou ien maol niet aans. Maor ok gien dubbeltie meer! En Lena, die kreg niks, hielemaol niks! En 't hiele overige diel van de koeke krieg jij!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto